

Do knižnice ju v sobotu 24. októbra priviedol 4. ročník konferencie ilustrátorov PIKTO15. Ako účastníčku ju zaujala nielen tohtoročná téma "Ilustrátor vs. čísla", ale aj možnosť spoznať ľudí pôsobiacich v kreatívnej sfére výtvarného umenia.

Ako ste sa dostali k výtvarnému umeniu?

Moje srdce od malička bilo pre umenie. Umenie je pre mňa produkt, ktorý milujem a vždy bolo mojim snom robiť marketing pre produkt, ktorý milujem. Napriek tomu, že som robila v technologickej branži, ako dieťa som vždy túžila byť umelcom. Teraz sa snažím zlúčiť moje nadobudnuté skúsenosti, know-how a vášeň pre umenie spolu do jednej veci.

Čo Vás priviedlo na tohtoročné PIKTO?

Prvým dôvodom prečo som do knižnice prišla je rozšírenie si povedomia o situácii v autorskom zákone. Pred spustením prevádzky vlastnej galérie bola pre mňa dôležitá hlavne príprava. Približne pol roka som si študovala všetky veci okolo autorského zákona, aby to bolo voči všetkým stranám na mojej platforme absolútne fér. Bolo náročné zorientovať sa v komplikovanej legislatíve. A vlastne aj sami umelci sú v tom ešte často zmätení a dezorientovaní. Vystupujem dnes už akoby taký ich malý poradný orgán. A zároveň som tu aj v mene nepočujúcej ilustrátorky Barbory Paulovičovej, ktorá je členkou asociácie ilustrátorov ASIL. Som tu ako jej "ucho".

S čím si najčastejšie umelci vo svete čísel nevedia dať rady?

Keď sa vrátim k Barbore Paulovičovej, tak aj ona mala negatívne skúsenosti pri honorároch za ilustrovanie detských kníh. Tie "gáže" boli smiešne a trvalo veľmi dlho, kým diela vyšli. Boli to neskutočne dlhé opletačky s vydavateľstvami. Po návrate na Slovensko si situáciu stále mapujem.

Ide teda o aktuálnu tému?

Téma PIKTA15 je veľmi horúca aj kontroverzná. Umelci tým, že tvoria a majú vlastný vnútorný svet, uniká im svet biznisu - menežmentu samého seba. Poznatky o prežití v dnešnom svete ako tvorcov ich žiaľ nenaučila žiadna škola. Nik im nepovedal ako si nastaviť svoje honoráre tak, aby mohli tvoriť s radosťou, aby ich nemohol nejaký monopolný vydavateľ vykorisťovať na cenách.

O poznatky cenotvorby sa podelila aj nemecká ilustrátorka Monika Fauler z rakúskej asociácie DisignAustria.

To je fantastické, že sem prišla a ukázala mechanizmus nastavenia. V umeleckom svete je najväčší problém, že sa nehovorí o peniazoch. Ale ide o peniaze. Je večne zaužívaná dogma o umení, že ide o posvätný stánok kde sa nehovorí o "mnění". Ale veď aj tvorca je producent, je to jeho práca, za ktorú mu patrí odmena. Je dobré o tom hovoriť takto verejne a otvorene. Treba si sadnúť a urobiť si prieskum trhu, otvorene povedať kto, koľko a za čo berie. Nastaviť si nejaký štandard, reálny interval, v ktorom sa autori môžu pohybovať, aby dostali za svoju prácu adekvátne zaplatené a mohli sa živiť tvorbou.

Je pre Vás PIKTO miestom nadviazania nových kontaktov a spolupráce?

Autorov, ktorých spoznávam pri svojej súčasnej práci v galérii, oslovujem do ďalšej spolupráce. V mnohom ma inšpirujú a neraz sa darí rozbehnúť aj spoločnú vydavateľskú spoluprácu. Dúfam, že aj táto konferencia prinesie nejaké výsledky. Je veľká škoda, že tu nie je viac umelcov, lebo je to téma,

ktorá sa ich bytostne dotýka.

Ste v našej knižnici prvýkrát?

Áno. Priestor a miesto konania konferencie však hodnotím veľmi pozitívne.